

»JANEZ« JE MEGRADOV

Pred kratkim je GP Megrad, TOZD Družbeni standard, prevzel v upravljanje znano vodiško gostilno »Pri Janezu«. Megrad je gostilno odkupil, v njej pa bo pripravljale tople obroke za svoje delavce, zaposlene v njihovem TOZD Penobeton v Vodica, pa tudi za druge delavce, saj v Vodica doslej ni bilo mogoče dobiti toplih malic. Gostilna bo vsak dan odprta od 8.30 do 23. ure.

Megrad pa namerava v prihodnosti urediti tudi nekaj sob, ki jih bo oddajal turistom, pa tudi povečati kuhinjo, saj je sedanja občutno premajhna.

TELOVADNICA RASTE

Delavci Obnove so v Vodica začeli graditi dolgo pričakovano telovadnico pri osnovni šoli Franca Marna. Gradnja telovadnice sodi še v okvir gadenj iz sredstev prvega samopriskevka. Skupaj s celotno opremo in zunanjo ureditvijo okolice naj bi gradnja stala okrog 12 milijonov dinarjev, prve učence pa naj bi sprejela 30. septembra letos.

POBOLJŠALI SE BODO

Člani prostovoljnega gasilskega društva Zgornja Šiška so na obnem zboru pregledali opravljeno delo v zadnjem letu ter ugotovili, da so bili premalo delavni. Ob 70-letnici delovanja je društvo prejelo Red zaslug za narod s srebrnim vencem, prav odlikovanje pa jim nalaga obveznosti, da bodo v prihodnje delavnejši.

KRONIKA

Razmišljanja ob 8. marcu

Tovarišice in tovariši

Spet je pred nami (oziroma za nami — odvisno pač od prizadevnosti raznašalcev na vašem terenu) praznik, ki je bolj kot katerikoli drugi značilen po tem, da ga še vedno »praznujemo« najraje le enkrat na leto. Bodimo odkriti — čeravno smo skoraj dve leti praznovali »mednarodno leto žena«, se le-to v tistih povsem konkretnih posledicah, ki nas navadno najbolj zanimajo, ne odseva preveč. Res smo marsikaj spremenili — tako, na splošno — toda najrazličnejši utrinki iz življenja okoli nas in pa ta brezobzirna statistika, ki ne pozna »objektivnih in subjektivnih težav«, ampak nam le suho pripoveduje o najrazličnejših plateh življenja, nas prepričujejo, da bi morali še marsikaj storiti, predno bi lahko zadovoljno zaspali na lovrih.

Žal pa se marsikje in marsikdo še danes ni prav ujel pri razpravah o 8. marcu. Na sestankih, na katerih računajo, kakšno darilo bi lahko kupili sleherni zaposleni, ali bi jim postavili na mizo šopek rož ali lak za lase — ali pa bi kar vso kvoto zapravili na skupni požrtiji, so že čisto pozabili na besede, ki smo jih v teku mednarodnega leta žensk nekoliko močneje poudarjali. Da naj bi imel ta praznik predvsem razredno obeležje, revolucionarno vsebino, saj je kot takšen tudi nastal, smo rekli. In da naj bi ga letos praznovali v znamenju pomembnih jubilejev, ki dajeta ton vsem letošnjim prireditvam in akcijam. Pa da bi kazalo ob tej priložnosti spet pogledati — v vseh sredinah — kakšne uspehe smo pravzaprav že dosegli in kaj bi še morali storiti, smo se tudi zmenili. S tem, s takšnim načinom praznovanja, seveda ne bi krnili tistih človeško-intimnih sestavin tega praznika, zaradi katerih je le-ta postal doživet, vseljivski. Rekli bi lahko celo — enega obeležja brez drugega niti ne more biti ...

No, in če že govorimo o praznovanju 8. marca, potem moramo pač ugrizniti v kislico in pripomniti, da bi ob tej priložnosti (v nekaterih sredinah) tudi žene same lahko rekle besedo ali dve o ustreznosti praznovanja in reševanja njihovega položaja v tej sredini nasploh. Kdo, namesto njih, naj, recimo, udari po mizi in vrže direktorju, ki je prišel lansko leto v neki tekstilni tovarni v obrat s polnim naročjem lično zavutih sprejev, njegovo kramo v glavo ali kam bi pač zadela? Zakaj? Zato, ker te iste, na ta veseli dan obdarovane ženske, vsak dan delajo v tako nezno-

nih klimatskih razmerah, da se »tisti iz pisarn« le redko prikažejo v dvorani, ker sta tu pač neznošen hrup in vročina. In ker za ureditev tega problema nikdar ne ostane dosti denarja, čeprav ... No, pustimo to.

Hočemo samo reči: dejstvo, da vsi govorniki takrat, ko nagovarjajo poslušalce, vedno postavijo »tovarišice« na prvo mesto, dosledno vedno pred tovariši, še ni dokaz enakopravnosti žensk. Marsikje se namreč zadovoljijo samo s tem ...

Z. Š.

URBAN JE PADEL

Še zadnja ovira na novi cestni povezavi Šiške in Bežigrada po Drenikovi in Samovi cesti je odstranjena. Pred kratkim so podrli še priljubljeno gostilno »Pri Urbanu« in s tem omogočili izgradnjo modernejšega križišča pri povezavi Drenikove s Celovško cesto. Vsa dela sodijo v izgradnjo tretje faze podvoza na Drenikovi cesti, ki bo veljala okrog 60 milijonov dinarjev, vsa dela pa naj bi bila končana do konca junija letos.

30-LETNICA PROSVETNEGA DRUŠTVA TACEN

V Tacnu je bilo veliko in pomembno slavlje — 30-letnica delovanja prosvetnega društva in proslava slovenskega kulturnega praznika. PD Tacen je proslavilo ta dan na izredno dostojen in slovesen način. Kmalu po 18. uri je otvoril jubilejno prireditev Jure Silc, ki je z jedrnatimi besedami orisal pisano zgodovino društva ter pokazal na velik vpliv, ki ga je imelo društvo neposredno in posredno prek svojih članov na vse javno snovanje in gibanje v kraju. Brez dvoma je našlo prav to delovanje odmev tudi v velikem delovanju domačinov v NOV. Govornik, ki je tudi sicer — ves čas med izvajanjem pevskega zbora — simpatično povezoval program, je zaključil svoj govor s krepkim pozdravom domačemu društvu, njegovim ustanoviteljem in udeležencem v nabito polni dvorani.

Po uvodni Simonitijski pesmi »Pozdrav Titu«, ki jo je zapel mešani pevski zbor pod vodstvom prof. Eli Cedilnikove, so sledile in se nadaljevale med posameznimi pevskeimi točkami recitacije o Prešernu, o katerem je še posebej spregovoril Vilko Kolar, ki je prinesel v ime nu ZKPO in svojem pristrčne pozdrave in čestitke društvu.

Ernest Švara